

විදේශ භාෂාවක් ලෙස වීන භාෂාව ඉගෙනීම, සිවි කුසලතාව සහ සංස්කෘතික නිපුණතාව

කෙරිපැහැ උපනන්ද හිමි.

Abstract

Teaching or learning a second or foreign language is a more complex process. It can be supposed that the history of that process is as old as the history of languages. After the twentieth century, the process of teaching second or foreign languages began in a more scientific way. Under this, new approaches and strategies were tried. Some of the methods that came into use were popular and some of methods were mixed with popular ones and still exist up to date. The four variants of the measurement of proficiency in all these strategies were the four skills of listening, speaking, reading and writing. Eventually, linguists realized that, in addition to the four skills, cultural skills were essential in language acquisition. At present, in the development of language learning and teaching methods under applied linguistics, cultural competence has come to the attention of scholars as an additional unit of language measurement. In the process of language learning and teaching around the world, there is a particular focus on cultural competence at the national

and institutional levels. Cultural proficiency is a popular topic in the language learning and teaching process today. In this research, it is discussed how the cultural competence, in addition to the four skills, makes an impact on the language acquisition and the process of language learning and teaching with special reference to the Sinhala language and Chinese Language.

Keywords : Apply linguistics, Cultural competence, forign language, four skills, Proficiency

සාරස්වක්ෂේපය

දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමත්, ඉගෙනීමත් වඩාත් සංකීර්ණ ක්‍රියාවලියකි. එම ක්‍රියාවලියේ ඉතිහාසය භාෂා ඉතිහාසය තරමට පැරණි වන්නේ යයි අනුමාන කළ හැකිය. විසිවන සියවසින් පසු වඩාත් විද්‍යාත්මක ක්‍රමයකට දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලිය ආරම්භ වුණි. ඒ යටතේ තව ප්‍රවේශයන් සහ නව ක්‍රමෝපායන් අත්හදා බැලිණි. එසේ භාවිතයට පැමිණි සමහර ක්‍රමවේද ජනප්‍රිය වූ අතර සමහර ක්‍රමවේද ජනප්‍රිය ඒවා සමග මිශ්‍ර වී ඇද දක්වා පවතී. මේ සියලු ක්‍රමවේදයන්වල පිළිණාව මැනබැලිමේ ප්‍රශේදයන් වූයේ සවන්දීම, කථා කිරීම, කියවීම සහ ලිවීම යන සිවි ක්‍රස්ලතාවන්ය. කළුයන්ම සිවි ක්‍රස්ලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාව භාෂා උපාර්ථනයේදී අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් බව වාග්ධීන්ට වැටහි ගියේය. වර්තමානය වන විට ව්‍යවහාරික වාග්ධීයාව යටතේ භාෂා ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රමවේද සංවර්ධනය විමෙදි, භාෂාව මැන බැලිමේ අතිරේක ඒකකයක් ලෙස සංස්කෘතික නිපුණතාව විද්‍යාත්මක අවධානයට යොමුව තිබේ. ලෝකය පුරා භාෂා ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලියේදී, සංස්කෘතික නිපුණතාව කෙරෙහි රාජ්‍ය මට්ටමින්, ආයතන මට්ටමින් පුවිගේෂී අවධානයක් යොමු කරමින් පවතී. ඇද වන විට සංස්කෘතික නිපුණතාව භාෂා ඉගැනුම ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලියහි ජනප්‍රිය මාත්‍යකාවකි. මෙම පර්යේෂණයේදී, භාෂා උපාර්ථනයේදී මෙන්ම භාෂා ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලියේදී සිවි ක්‍රස්ලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාව මැන බැලිම වැදුගන් වන්නේ කෙසේදයි වින භාෂාව මූලිකව කරුණු සාකච්ඡා කෙරෙයි.

යතුරු පද: ප්‍රවීණතාව, ව්‍යවහාරික වාග්ධීයාව, විදේශ භාෂාවල සංස්කෘතික නිපුණතාවල සිවි ක්‍රස්ලතාල

හැදින්වීම

මානව ඉතිහාසයේ එදා මෙදා තුර නිරමාණය වූ භාෂා ගණන මෙතෙකැයි ප්‍රමාණ කළ තොහැකිය. ඇතැම් භාෂා පරිණාමයට පත් වූ අතර ඇතැම් භාෂා අභාවයට ගියේය. ඇතැම් භාෂා ලේඛනයට පමණක් සිමා විය. ඇතැම් භාෂා කරනයට මූලික තැනක් ලබා දුන්නේය. මේ සැම භාෂාවක්ම යම් කාලයකදී ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රමවේදයක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඇත. එම ක්‍රමවේදවල යුරුවලතා හේතුවෙන් බොහෝ භාෂා මිය යන්නට ඇති බව අනුමාන කළ හැකිය. පුරාණ ඉන්දු යුරෝපීය භාෂා පවුලේ ඉන්දු ආර්ය කොටසට අයන් 'සංස්කෘත' වැනි භාෂා, භාෂා ක්‍රස්ලතාව ලෙස ලේඛනයට වැදුගන් තැනක් ලබා දුන්නේ ය. කාලයාගේ ඇවැමෙන් එබදු භාෂා ලේඛනයටම පමණක් සිමා වී ඇත. භාෂා ක්‍රස්ලතාවන් හරි හැරී තේරුම් ගැනීම භාෂාවන් පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට උපකාර කෙරේයි.

මැත කාලීනව 'ඒකභාෂක' පුද්ගලයා 'ද්විභාෂක' තත්ත්වයට පැමිණීමෙන් බහුභාෂක සමාජයන් නිරමාණය වී ඇති අතර සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය පුලුල් වීමත් සමග බහුභාෂක සමාජ තව තවත් සම්පූර්ණ වෙමින් පවතියි. ඇද වන විට භාෂා කිහිපයක ක්‍රස්ලතා ඇති පුද්ගලයන් බහුල සමාජයක් නිරමාණය වීම එම තත්ත්වයෙහිම ප්‍රශ්නයකි. දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගෙනීමට ප්‍රමුඛව්වය ලබා දීමට රාජ්‍යයන් මැදිහත් වන තත්ත්වයක් ද දැක ගත හැකිය. වර්තමානයේ භාෂා ඉගෙනීමේ අවශ්‍යතාව සැම රටකටම සලකා බැලිමට සිදු වී ඇත්තේ එම හේතුව නිසා ය. ඒ යටතේ ව්‍යවහාරික වාග්ධීයාව භාෂා ඉගෙනුම සහ ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලිය වෙත වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවකි.

පර්යේෂණ අරමුණ

වින භාෂාව ඇසුරින්, දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගෙනුම ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලියේදී, සංස්කෘතික නිපුණතාව මැන බැලිම කෙතරම් පුවිගේෂ වන්නේදයි සොයා බැලිම මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණයි.

පරයේෂණ ක්‍රමවේදය

දැනාත්මක පරයේෂණයක් ලෙස සිදු කරන ලද මෙම පරයේෂණයේදී වාග්විද්‍යාව සහ වින භාෂාව යන විෂය ක්ෂේත්‍රයන්ට අදාළ ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඇපුරින් දත්ත රස්කරන ලදී.

පරයේෂණ ගැටුව

විදේශ භාෂාවක් ලෙස වින භාෂාව ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේදී, භාෂාව මැන බැඳීමේ සිවි කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාව පූර්වීයෝග වන්නේ කෙසේ ද, යන්න පරයේෂණ ගැටුවයි.

භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේදී, සිවිභාෂා කුසලතා සහ සංස්කෘතික නිපුණතාවයෙහි අවශ්‍යතාව

පුරුත භාෂා ඉගැන්වීමේදී මෙන් තොව දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමේදී කිසියම් භාෂාවක් සමඟ්‍රාත වශයෙන් අධිකාර්ය කළ යුතුය. දෙවන බසක් ඉගෙන ගන්නා හට භාෂා ගක්‍රතාවය (භාෂා භාවිතය සඳහා නිපුණතාවය) සහ නිර්වහනය (පුද්ගලයෙකු භාෂාවකට සවන් දීම, කරා කිරීම, කියවීම සහ ලිවීම වැනි භාෂාවක් භාවිත කරන ආකාරය) යන අංග දෙකම ලබාදිය යුතුය. එබැවින් ද්විතීය භාෂා ඉගැන්වීමත්, ඉගෙනීමත් වඩාත් සංකිර්ණ ක්‍රියාවලියක් වේ. මේ කරුණු සලකා 1900 ගණන්වල සිට ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද පිළිබඳ නව ප්‍රවණතා බිජි කිරීමට පියවර ගැනීණි. ඒ අනුව, විසිවන සියවස පුරා මේ සම්බන්ධ නව ප්‍රවේශයන් සහ ක්‍රමෝපායන් ව්‍යාප්ත විය. විදේශ හෝ දෙවන භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද මේ අතර ප්‍රමුඛ විය. ඒවායින් සමහර ක්‍රමවේද ජනප්‍රිය වූ අතර සමහර ක්‍රමවේද ජනප්‍රිය ඒවා සමඟ මිශ්‍ර වී ඇද දක්වා පවතී. මේ සියලු ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමෝපායන්වල කුසලතා මැන බැඳීමේ ප්‍රධාන සඛිකයන් වූයේ සවන්දීම, කරා කිරීම, කියවීම සහ ලිවීමයි. ප්‍රවීණතාව ඒවායෙහි මට්ටම් අනුව තීරණය විය. ද්විභාෂකත්ව ප්‍රවීණතාව මැන බලන ක්‍රමවේදය ගැන සඳහන් පායකින් ඒ බව උප්‍රාථ දැක්විය හැකිය.

එක් අන්තර්ක පරමාදරුයි ප්‍රවීණතාවයක් ද අනෙක් අන්තර් පූදු ස්වල්ප දැනුමක් පමණක් ද වශයෙන් දැක්වුවහොත් බොහෝ ද්විභාෂකයන් මේ අන්තර දෙකට අතරමැදි තත්ත්වයේ සිටින බැවි

පෙනෙනු ඇති. කුත්‍රිතය, ගුවණය, කියවීම, ලේඛනය යන භාෂා ක්‍රියා අරහතා එම ප්‍රවීණතාව මැනිය හැකි වේ.¹

එම සිවි කුසලතා මට්ටමවලට ලබා දෙන ප්‍රමුඛතාව අනුව ක්‍රමවේදයන්හි සාර්ථක අසාර්ථක බව සාකච්ඡා කෙරිණි. විදේශ භාෂා ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද අතර කුත්‍රිතයට පමණක් මූලිකත්වය ලබා දුන් Communicative Language Teaching, Direct method, Audio-visual method වැනි ඉගැන්ම් ක්‍රම ව්‍යවහාරික වාග්විද්‍යායෝගන්ගේ විවේචනයට ලක් වූ අතර Grammar translation method වැනි ලේඛනයට මුළු තැන ලබා දුන් ක්‍රමවේදයන් ද දුරවලතා ලක්ෂණ පෙන්නුම් කළේය. මේ අතර Task-based language learning, Eclectic Approach වැනි ක්‍රමවේද ව්‍යවහාරික වාග්විද්‍යායෝග පැසසුමට ලක් විය. එයට හේතුව මේවායෙන් සිවි කුසලතා සාක්ෂාත් කර ගැනීමට මනා පිටු බලයක් සැපයන බැවිනි. එමෙන්ම ඒවා සිවි කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතිය ඉගැන්වීමට සමත් ඉගැන්වීම් ක්‍රමෝපායන් විම පැසසුම්වලට හේතු විය. ඒ අනුව සංස්කෘතිය පිළිබඳ නිපුණතාව භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියක පැවතිය යුතු බව ව්‍යවහාරික වාග්විද්‍යායෝග අවධානයට ලක් විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස 1992 වසරදී Fleming සහ Mill දෙදෙනා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද VARK ආකෘතියට විශේෂ තැනක් හිමි වේ. එම ආකෘතියෙහි සංස්කෘතික ලක්ෂණ කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කොට තිබේ. එම ආකෘතියෙහි අංක 3.3 යටතේ දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගැන්වීම යනුවෙන් සඳහන් කෙරෙන කොටසින් සිවි කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාවයට විශේෂ කැනක් ලබා දී තිබේ. අදාළ උප්‍රාථ පහතින් දැක්වේ.

- ★ දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගැන්වීම
- ★ ඉලක්ක ගත ක්ණ්ඩායම්
- ★ භාෂා නිපුණතා කුසලතා හතර: සවන්දීම, කරා කිරීම, කියවීම සහ ලිවීම
- ★ සංස්කෘතික දැනුවත්භාවය
- ★ ඉලක්කගත සංස්කෘතිය
- ★ ස්වකිය සංස්කෘතිය

★ අන්තර් සංස්කෘතික සන්නිවේදන නිපුණතාව

එම ආකෘතියෙහි අවවත අංකය යටතේ සංස්කෘතිය, සමාජය සහ ක්‍රියාව ඒකාබද්ධ කිරීම යන තීරුවෙහි ද සමාජ ලක්ෂණ යන්න සඳහන් කොට ඇතු. මිට අමතරව Common European Framework of Reference හි නිපුණතා මට්ටම වර්ගිකරණයේ සැලකිය යුතු කාරණා කිහිපයක් සංස්කෘතික නිපුණතාවය මගින් උකහා ගත යුතු ජ්‍යෙවා වේ. එම අදාළ කොටස් පමණක් මෙහි පහත වගුවෙහි සඳහන් කෙරෙයි.

Common European Framework of Reference		
වෙතිය මට්ටමේ	C2	ඉතා සංකීර්ණ අවස්ථාවන්හිදී පවා ඔහුට/අයට ස්වාධීනව, ඉතා ව්‍යුතුර ලෙස හා තිබුරුව අදහස් ප්‍රකාශ කළ හැකිය.
නිපුණ පරිභේදකයා	C1	සමාජ, ගාස්ත්‍රීය හා වෙතිය අරමුණු සඳහා තම්බිලිව හා එලදායී ලෙස හාජාව හාවිත කළ හැකිය.
ස්වාධීන පරිභේදකයා	B2	බාධාවකින් තොරව ස්වදේශීක කරීකයන් සමග නිතිපතා අදහස් බුවමාරු කළ හැකි වන තරමට ව්‍යුතුර ලෙස හා ස්වාධීනව කටයුතු කළ හැකිය. පූලුල් පරාසයක විෂයයන් පිළිබඳ පැහැදිලි, සිස්තරාත්මක අදහසක් ඉදිරිපත් කළ හැකි අතර විවිධ මානාකා පිළිබඳ අදහස් පැහැදිලි කළ හැකිය.
	B1	හාජාව කරා කරන පුද්ගලයක සංචාරය කරන විට ඇතිවිය හැකි බොහෝ අවස්ථාවන් සමග කටයුතු කළ හැකිය. තුරු පුරුදු හෝ පුද්ගලික උනන්දුවක් දක්වන මානාකා පිළිබඳ සරල සම්බන්ධීත අදහස් පෙළුවක් තිබුණාදනය කළ හැකිය. අන්දැකීම් සහ සිදුවීම්, සිහින, බලාපොරොත්තු සහ අහිලාජයන් විස්තර කළ හැකි අතර අදහස් හා සැලසුම් සඳහා කෙටියෙන් හේතු සහ පැහැදිලි කිරීම ලබාදිය හැකිය.

ඖෂිලක	A2
පරිභේදකයා	A1

ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේදී, ඉහත වගුවෙහි අන්තර්ගත කාරණා සාක්ෂාත් කර ගැනීමට සිවි කුසලතා හැකියාව පමණක් අපේක්ෂා කරන්නේ තම එම ක්‍රියාවලිය එල රහිත වේ. සංස්කෘතිය ගැන නොදැන සමාජ අවස්ථාවන්ට මුළුණ දීමට ස්වදේශීකයෙකුට පවා අපහසුය. Integrating Culture into Foreign Language Teaching ඉදිරිපත් කිරීමේ උපසුක්ත කාරණා අතර සංස්කෘතික නිපුණතාව විශේෂ කොට ඉදිරිපත් කර තිබීම පැසසුමට ලක් කළ යුතුය.

Culture plays an essential role in Language teaching with the goal of promoting communicative competence for learners. In addition, if culture is integrated with the study of language, learning is to derive lasting benefits from their language learning experience. (Omaggio and Hadley, 1986)

[විදේශීය හාජා ඉගැන්වීමේදී සංස්කෘතියේ කාර්යභාරය සුවිශේෂී වුවකි. සිපුන්ගේ සන්නිවේදන හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් හාජාව ඉගැන්වීමේ දී සංස්කෘතිය අත්‍යවශ්‍ය කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. රට අමතරව සංස්කෘතිය හාජාව අධ්‍යයනය සමග ඒකාබද්ධ වී ඇත්තේ තම ඉගෙන ගන්නන්ට මුළුන්ගේ හාජා ඉගෙන්වීමේ අන්දැකීම්වලින් ක්ලේපවත්නා ප්‍රතිලාභ ලබා ගත හැකිය.]

ඒ අනුව අන්තර්ජාතික මට්ටමීන් සංස්කෘතික නිපුණතාව විදේශී හාජා ඉගෙනුමින් ප්‍රවීණතාව මැනීමේ සාධකයක් වීම වැදගත් තත්ත්වයකි. මිට අමතරව ඇතුළුම් තැනක ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියක කුසලතාවන් මැන බැලීම වඩාත් පැහැදිලි වර්ගිකරණයකට ලක් කර තිබේ.

"හාජාවෙහි ලක්ෂණ බාහිර හා අභ්‍යන්තරික වශයෙන් සලකා බැලිය හැකිය. හාජා ජාලයන් වැනි සංස්කෘතික සම්බන්ධතා බාහිර ලක්ෂණ වෙයි."²

"හාජාව යනු කිසියම් ප්‍රතිමාණ පද්ධතියක් ලෙස අවබෝධ තොකාට හාශේදුහුණ ක්‍රියාවලිය නොවීමසා හාජා ඉගැන්වීම් ගැන කතා කිරීම දුෂ්කරය."³

"හාජාව සම්බන්ධ තවත් වැදගත් කරුණක් නම්, හාජාවත් අතර හාජාවත් තුළ ඇති විවිධතා වාග්විද්‍යාත්මක නොවන, සංස්කෘතික විවිධත්වය පෙන්වුම් කරන ලක්ෂණයන් විමයි."⁴

හාජාව ඉගෙන ගැනීමේදී ලබා ගන්නා සිවිහාජා කුසලතාව අභ්‍යන්තරික කුසලතාවයකි. සංස්කෘතික කුසලතාව බාහිර කුසලතාවකි. සංස්කෘතියක් තොරව හාජා සංස්ටේති අර්ථ සම්මත වත්තේ නැති හෙයින් හාජාවේ සමාජ සාධක වටහා ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. වෙනස් සංස්කෘතියක් තුළ ඇති වෙනස්කම් තෙරුම් ගැනීම ව්‍යාපාරිකයන්ට පවා උපකාර විය හැකිය. ව්‍යාපාර තීරණ ගනු ලබන විට සංස්කෘතිය මගින් විශාල බලපෑමක් සිදුවිය හැකිය. ව්‍යාපාරිකයාට එහිදී කටයුතා, ආව්‍යාම, ලේඛනය, කියවීම පමණක් නොව සංස්කෘතිය ද උපකාරී වේ.

විනය සංස්කෘතික වශයෙන් සංකිරණතා බොහෝ පවතින රටකි. ඔවුන්ගේ ආහාර රටාව, ඇඹුම් පැලුම්, වින්තන රටාව විවිධාකාර වේ. ඔවුන් "පියාම් ජ්‍යේ" කියන්නේ තරුණ කාන්තාවට යි. තමුන් එය හාවිත කරන්නේ කාන්තා නාමයක් මූලට යෙදීමෙනි. එසේ තොමැතිව තනි වචනයක් ලෙස "පියාම් ජ්‍යේ" යනුවෙන් පවසන්නේ නම් එයින් අර්ථවත් වන්නේ "විදි ගැහැණිය" යන අර්ථය යි. ඔවුන් මැණික් සහ ඇතුළු පිළිබඳ මාත්‍යකාවලට බොහෝ ප්‍රිය ස්වභාවයක් පෙන්වුම් කරති. ඔවුන්ගේ හාජාවත් වින් (qīn) යනු "හාද්දක් දෙනවා" යන්නයි. විංග (qǐng) යනු 'ආරාධනය කරනවා' යන්නයි. ප්‍රකරණ අවස්ථාවට අනුව අපට අවශ්‍ය කුමන වචනයක්ද යන්න අප වටහා ගත යුතුය. තිබුරුදී අර්ථ ඉගෙන ගන්නවා මෙන්ම අවස්ථා දෙකක් පටලවා ගතහොත් සිදුවන අවුලද අවබෝධයෙන් විමසා දැන ගත යුතුය.

සිංහල හාජාවේ දිවර ප්‍රජාව හාවිත කරන පරීමින හාජාවහි සඳහන් "මිඩිහෙලදි හෙලදියා" "යන වැකිය කිසිම හාජාවකට පරිවර්තනය කළ නොහැකිය. එහි යෙදෙන වචනවල අර්ථාත්විත බවක් නොවේ. මාඟ දැල් ඇදිනවිට එක පිරිසක් "මිඩිහෙලදි" යනුවෙන් කැ ගසන අතර තවත් පිරිසක් "හෙලදියා" "යනුවෙන් කැ ගසනි. එකී කාර්යය සාමූහිකව කාර්යක්ෂමව සිදුකර ගැනීමට හාජාව යොදා ගැනීමේ සංස්කෘතිකමය වූත්, කාර්යමය වූත් අයයක් එහි තීරේ.

එබදු අවස්ථාවක සිවි හාජා තිපුනතාවන්හි ප්‍රවීණයෙක් සංස්කෘතික අර්ථය නොදැන "මිඩිහෙලදි හෙලදියා" "යන වැකිය පරිවර්තනය කරන්නේ" කෙසේ ද, යන කාර්යය සංස්කෘතික තිපුනතාව වැදගත් වන බවට දිය හැකි තවත් තිදුපුණකි. එබදු පරීමින හාජා බොහෝ ප්‍රමාණයක් සිංහල හාජාවහි තීරේ. එපමණක් නොව ලේඛයේ සඳහන් හාජාවකටම අනනා සංස්කෘතික ලක්ෂණ ඒ ඒ හාජා සතු වේ.

සමාජ මාධ්‍යයේ හමුවූ එක්තරා කියමනක් ද මෙහිලා සඳහන් කිරීම උච්ච වේ යයි හැයේ.

"ජොඩි කරන තැන්වල තමා විත්ත යාර ගණන් ඉන්නේ."

මෙම කියමන දක්ෂ, සිවි හාජා කුසලතා සහිත ද්වී හාජාකයා පරිවර්තනය කරනුයේ කෙසේ ද, 'වින්ත' යනුවෙන් හදුන්වන සංස්කෘතික අර්ථය නොදැන මේ සඳහා පරිවර්තනයක් ඉදිරිපත් කිරීම නිෂ්ප්‍ර කාර්යයක් වේ. 'වින්ත' යන වචනය 'කේලාම් කියන පිරිමින්' සඳහා යොදා ගැනෙන වර්තමාන අපහාෂණ යටතට වැටෙන වචනයකි. තමුන් සාම්ප්‍රදායිකව 'වින්ත' යනුවෙන් හදුන්වන්නේ කාන්තාවන් අදින වස්තුයකි.

හාජාවක සමහර වචන අපහාෂණ හෙවත් නරක වචන ලෙස සම්මත ඒවා යි. ඕනෑම හාජාවක එවැනි වචන තීරේ. ස්වභාෂකයා තිරායාසයෙන් ඒවා තොරා බෙරා ගැනීමට දක්ෂ වුවත්, ද්වීහාෂකයා ඒවා තොරා බෙරා ගන්නේ සංස්කෘතිය ඉගෙනීම ඇසුරින් පමණි. "එක වෙරළ ගෙඩිය හතකට කඩා කැ හැකිය." යන්න සිංහල සංස්කෘතික අදහසකි. වින මිනිසුන් "එක ඇපල් ගෙඩියක් එක පුද්ගලයෙක සඳහා ය." වැනි අදහසක සිටියි. සිංහල මිනිසුන් අතින් ආහාර අනුහව කරන අතර වින මිනිසුන් 'කුවයි ස' හාවිත කිරීම සම්ප්‍රදාය කොට ගෙන තීරේ. සංස්කෘතිය ඉගෙන ගන්නවා යනු "මිනිසුන්ගේ වින්තනය කියවනවා." යන්නයි. ඕනෑම හාජාක සමාජයකට තවත් සමාජයකට ලංචිය හැක්කේ ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය කියවා ගැනීමෙන් පමණි. ලංකාවේ ක්ෂේත්‍රීය ප්‍රජාවන්ට එහින් සංස්කෘතිය කියවා ගැනීමක් සිදු වී ඇති බව හදුනා ගත හැකිය. අවුරුදු ගණනක් ගත වුව ද, එක සමාන හාජාවක් කළ ද සමාජ යුරස්ථ බව මැත්තක් වන

තුරු පැවතිණි. එවැනි සංස්කීර්ණ කියවා ගැනීමක් හාජාවක් ඉගෙන ගැනීමේදී ද අවශ්‍ය වේ.

"ඒ ඒ හාජාව හාවිත වන ස්වභාවික පරිපරයට අදාළ දේ එම හාජාවේ නිරුපණය වෙතැයි පැවසිය හැකිය. උදාහරණ වශයෙන් උත්තර මුළු ප්‍රදේශයේ හාවිත වන ඇස්කීමෝ හාජාවෙහි 'හිම' පිළිබඳව ඉතා සිෂුම් විශ්‍රාජක් සිදු වී ඇති ආකාරය එහි වචන කොළඹ පිරික්සීමෙන් පෙනෙන්."⁵

Quana - (අනැයින් වැටෙන හිම)

Aput - (පොලොවේ තැන්පත්ව ඇති හිම)

Piqsirpqi - (ගොගෙන යන හිම ප්‍රවාහය)

Sikuq - (කරදිය මත තැන්පත්ව ඇති හිම)

Nilaq - (මිරිදිය මත තැන්පත්ව ඇති හිම)

Tuvaq - (ගල්වී ඇති ඒමත ඇවේදීමට සූදුසු හිම)

Putaq - (කැබලි කැඩී එහා මෙහා වන හිම)⁶

මේ ආකාරයට හාජාව තුළින් සංකීරණ අර්ථ පද්ධතියක ලක්ෂණ ප්‍රකට වන පසුව්මිතක, හිම කිහිදා නොදුව, සර්ම කළාපවල වැසියන් හිම පිළිබඳ පරිපූරණ විස්තරයක් කරන්නේ කෙසේ ද, යනාදී ගැටලු හාජාවක් ඉගෙනීමේදී සංස්කීර්ණ පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ යුතු බව කියාපායි. හාජාව සංස්කීර්ණයෙහි නිරදේශයකි. සැම හාජාවකම එය හාවිත කරන්නන්ගේ වින්තනය ගැබූ තිබේ. සිංහල හාජාවෙහි "බන්" සම්බන්ධ වචන ව්‍යවහාර කියයක් දක්නට ප්‍රථමන. හාල්, ගොයම, වී, බැත, කාවුව, නිවුව්, කැටවැලි යනාදිය යි. මේ අමතරව විවිධ විවෘත රාඛියක් තිබේ. සුවදැල්, මධ්‍යැල්, හිනටි, හැටපුදුරු, දෙවැයදිදි, මුරුගා, සම්බා, මාවි, කරයල්, කහට, කඹක්ඩ්, කිරික්ඩ්, පින්නැරී යනාදියයි. ඇතුළු වචන සිංහල ස්වභාවිකයන්ට පවා තිතර නො ඇසෙන තරම් ය.

කවර බසක් ව්‍යවද ඒ බස වහරන ජනයාගේ සංස්කීර්ණ සමග අවශ්‍යෝගනීය ලෙස බැඳී ඇති බව ප්‍රකට කරුණකි. මේ නිසා හාජා ඉගෙනීමේ ද රට පසුව්මි වූ සංස්කීර්ණය දන හදුනා

ගැනීමේ වැදුගත්කම අවධාරණය කෙරේ. අතිරේක හාජාව කතාකරන හාජාකයන් හා ඔවුන්ගේ සංස්කීර්ණය කෙරෙහි සාධනීය ආකල්පයක් වර්ධනය කර ගැනීම අවශ්‍ය වන්නේ මේ නිසා ය.⁷

විදේශ හාජා හෝ දෙවන හාජා ඉගෙනීමේදී ඉලක්ක ගත හාජාවේ සංස්කීර්ණය සහ හාජාකයන් කෙරෙහි දක්වන සාධනීය ආකල්පය හාජා ඉගෙනුමට රුකුලක් වන බව ඉහත කියමෙන් සහාය කෙරේ. හාජාකයන් කෙරෙහි සහ ඔවුන්ගේ සංස්කීර්ණය කෙරෙහි සාධනීය ආකල්පයකින් තොරව හාජාවක් ඉගෙනීමට දරන වැයම පලදරන්නේ නොවේ.

හාජාව සංස්කීර්ණයේ දර්පනකළයක් ලෙස ප්‍රකට කියමනකි. සංස්කීර්ණය තේරුම් නොගෙන හාජා ව්‍යවහාරයක් හරිහැටි අවබෝධ කළ නොහැකි බවට සාධක ලෙස වින හාජාවේ අක්ෂර සහ ජපන් හාජාවේ කන්ට් හදුන්වා දිය හැකිය.

ජපානය දේශපාලන වශයෙන් කිසි විටෙකත් විනයට ගැනී නොවුවත් සංස්කීර්ණ දායාදය අතින් විනයට කිව නොහැකි තරම් ගැනීවිය. තමන් හිමිකරගෙන සිටින මේ මධ්‍යගත තන්ත්වය වින ජාතිකයන් තම රට හැඳින්වූ නාමයෙන් ප්‍රකාශ විය. මේ නාමය නම් 'වුංකුවෝ' හෙවත් 'මධ්‍ය රාජ්‍යය' යි. දිශ්‍ය සම්පින්තන ජ්වන කළා ඕල්පයන් අතින් තමන්ට වඩා පහත් මට්ටමන් පෙන්වුම් කරනු ලැබූ අසල්වැසි ජනයා දුටු මොවුන් තමන්ගේ ප්‍රමුඛ තන්ත්වය ස්වභාව ධර්මයාගේ පිළිවෙළෙහිම කොටසක් ලෙස සලකන්නට පුරුදුව සිටියේය. (හෙන්රි මැක් ඇල්වී, තුනන වින ඉතිහාසය)⁸

වින හාජාවෙන් විනය හදුන්වන තම 中國 (zhōng guó) යන්නයි. මධ්‍ය දේශය යන්න මෙහි ඇර්ථයයි. විනය මධ්‍ය දේශය තුළු වියේ කෙසේද යන්න විමසා බැලීමේදී විනයේ සංස්කීර්ණ ප්‍රහාව විහිද ගිය ජපානය, කොරියාව, තායිවානය, හොංකොං, මැලේසියාව, සිංගප්පැරුව, මැකාවේ වැනි රාජ්‍ය සංස්කීර්ණ කිමය වශයෙන් තවමත් විනයට සම්පූර්ණ බව දකින්නට තිබේ. විනය මධ්‍ය දේශය යනුවෙන් විනුන් විසින් හැඳින්වීම මුළු වී ඇත්තේ එම අදහසයයි. විනයේ මහා සංස්කීර්ණය ගෙවිය වශයෙන් පත්‍රුවා ඇති ප්‍රහාව ඉහත කියමෙන්

තහවුරු කෙරෙයි. එම රටවල භාෂාවන් අධ්‍යයනය කිරීමෙන් ද ඒ බව සනාථ වේ. ජපානයේ කන්ත් නමින් භාවිතයට ගැනෙන අක්ෂර කොටස වින අක්ෂර කළාවෙන් උකහා ගත් කොටසක් බව හඳුනා ගැනීම පහසුය. ජපන් බසින් එම අක්ෂරවලට දෙන හඩ වෙනස් මුවත්, අර්ථය සමානය. එයින් පැහැදිලි වන්නේ, ජපන් මිනිසුන් තවමත් සිතන්නේ වින වින්තනය පෙරට කොට ගෙන බවයි. ඔවුන් හඳ, ඉර, මල, වැස්ස, මිනිසා වැනි වස්තුන් තවමත් දකින්නේ පැරණි වින ජනතාවගේ වින්තනයෙන් බව එම රටවල භාවිත කෙරෙන අක්ෂර කළාවන් පවතු ප්‍රකට වේ. මෙහිදී බෙහෙවින් අවධානය යොමු කෙරෙනුයේ භාෂාවෙන් ප්‍රකට වන සංස්කෘතික ලක්ෂණ කෙරෙහිය.

වින භාෂාව

日 (ri) - ඉර

月 (yuè) - හඳ

花 (huā) - මල

雨(yǔ)-වැස්ස

人 (rénn) - මිනිසා

ජපන් භාෂාව

日 (hi, nichi) - ඉර. ද්‍රව්‍ය

月 (tsuki) - හඳ . මාසය

花 (hana) - මල

雨(ame) - වැස්ස

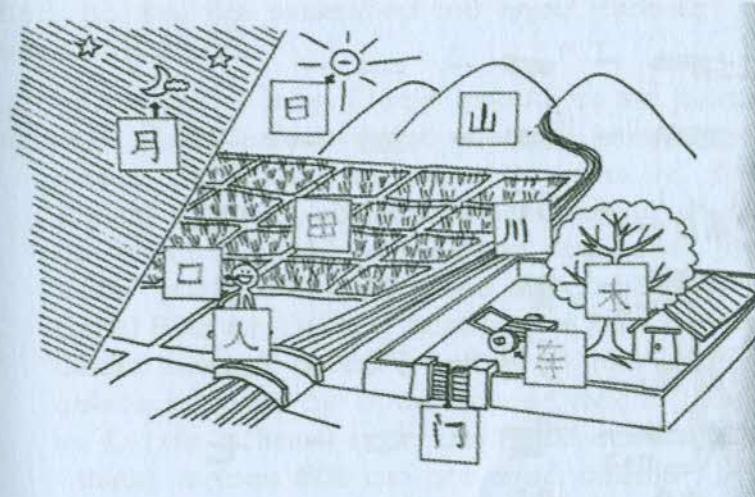
人 (hito) - මිනිසා

කෙසේ වෙතත් අද වන විට නොයෙක් දේශයන් ලෙස නම් වශයෙන් වෙන්ව පැවතියත් එකම භාෂා මූලයින්, එකම සංස්කෘතික පසුබෝධින් එම කළාපය පෝෂණය වේ ඇත. එබැවින් එම භාෂා ඉගෙනිමේදී කළාපය සංස්කෘතිය වටහා ගැනීම ප්‍රතිඵල දායකය. මෙපරිදී භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ත්‍රියාවලියේදී, සිවිභාගා කුසලතා සාක්ෂාත් කර ගැනීම මෙන්ම භාෂාවන් පිළිබඳ සංස්කෘතිකව කිවා ගැනීම, තදිය සමාජවල භාෂා භාවිතයේදී මහත් උපකාරයක් ඇති කෙරෙයි.

වින භාෂා සංස්කෘතියෙහි නිරුපිත සංස්කෘතික ස්වරුපය

වින අක්ෂර සංකල්ප රුප සහ සංකේත රුපවලින් සමන්විතය. සමහර අක්ෂරවලට ඇත්තේ වසර තුන් දහස් ගණනක ඇත අතිතයකි. ආදිතම අක්ෂර එක් සංකේත රුපයකින් හෝ සංකල්ප රුපයකින් නිරුපණය විය. මෙවැනි අක්ෂර ආකෘතිය අතින් ප්‍රාථමික සහ සරල

තැනක් ගනී. 日(rì) - ඉර, 月 (yuè)- හඳ, 上 (shàng) - උඩ, 下 (xià) - යට, 家 (jiā) - ගෙදර, 人 (rénn) - මිනිසා යනාදිය ඒ සඳහා උදාහරණය. මේ සියල්ලෙහි ගැබුව තිබෙන්නේ වින වින්තනය මත ගොඩනැගුණු වින සංස්කෘතියයි.

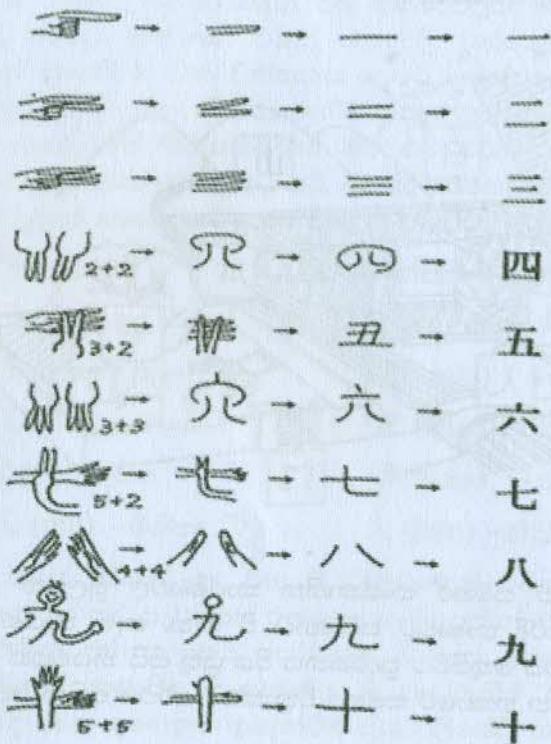

මිට අමතරව සමහර සංස්කෘතික කාරණාවල මූලයක් වටහා දිය නොහැකි පරිදී භාෂාවට සම්බන්ධ වේ ඇත. හැම කාරණාකම සංස්කෘතික අර්ථය මතුපිටව පුදරුණනය විය යුතු යයි නියමයක් නැත. නිදසුන් ලෙස වින භාෂාවේ සමහර විනාක්ෂර අර්ථය අතින් අනුමාන මට්ටමේ පවතී.

අැතැම් විට ඒ ලක්ෂණ අතිතයේ පැවැති යම් යම් සංස්කෘතික ලක්ෂණවල න්‍යාචාරයෙන් විය හැකිය. නො එසේනම් පුදෙක් භාෂා සැලැස්මේ සංස්කෘතික අවශ්‍යතා නිසා ජනිත වූ ඒවා විය හැකිය. අපට කිව හැක්කේ භාෂා සැලැස්මේ ඇතැම් ලක්ෂණ සංස්කෘතියේ ඇති ඇතැම් ලක්ෂණ භා සමාන්තර බව පමණි.⁹

පහත දී සඳහන් කරනුයේ වින භාෂාවේ අංක තුමයයි. මෙහි යෙදෙන අංකවලට රුප ස්වභාවයන් පරිණාමය වේ ඇත්තේ කෙසේදැයි වින භාෂා උගන්වන ග්‍රන්ථවල සඳහන් වේ ඇති. එහිදී සමහර අංකවලට

උපකල්පනයන් සිදු කොට ඇත්තේ එහි පරිණාමය කෙසේ සිදුවූයේ දැයි විද්‍යාත්මකව තහවුරු වී නොමැති පසුබීමක ය.

1. 一(yī)- 一
 2. 二(èr) - 二
 3. 三(sān) - 三
 4. 四 (sì)- 四
 5. 五 (wǔ) - 五
 6. 六(liù) - 六
 7. 七(qī) - 七
 8. 八(bā) - 八
 9. 九(jiǔ) - 九
 10. 十(shí) - 十
- (මෙහි 5.wǔ- 五 6. liù- 六 7. qī- 七)

8.bād八 9.ji-九10.十 十 稟 සංඛ්‍යාවල රුපමය ස්වරුපයන් විද්‍යාත්මකව තහවුරු වී නැත. ඒවා උපකල්පනයන් පමණ.)

වින අක්ෂර සංවර්ධනයේ දෙවන පියවර වන්නේ සරල අක්ෂර දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් එකතුව තනි සංකීරණ අක්ෂරයක් සකස් විමධි. එය මහා වින සංස්කෘතියේ නව අදහස්, වින්තාවන් ප්‍රකාශ කෙරෙන අවස්ථාවකි.

ඉර සංකේතවත් කරන ජ්‍යෙමෙ අක්ෂරය හා හද සංකේතවත් කරන ජ්‍යෙමෙ අක්ෂරය එකතුව සැදෙන明 (míng) යන මෙම අක්ෂරය (bright) දිජ්නිමන් යන අර්ථය ගෙන දේ. එමෙන්ම 田(tián) කුහුර යන අර්ථය දෙන මෙම අක්ෂරය හා ගක්තිය යන අර්ථය දෙන力(lì) මෙම අක්ෂරය එකතුවීමෙන් 男(nán) හෙවත් (man) පිරිමිය යන පදය සැදේ. තවද 刀(dǎo - Knife) පිහිය සහ 心(xīn - heart) හදවත එක්ව හදවතක් උඩ පිහියක් තබා ඇති සැරියක් පෙන්වන 忍 :rěn) නමැති මෙම අක්ෂරයෙන් ඉවසීම යන අර්ථය ගෙන දේ. තවද 田(tián) කුහුර හා 心 (xīn - heart) හදවත යන අක්ෂර දෙක එක්ව 思 (sī - think) කළුපනා කිරීම යන පදය සැදේ. එමෙන්ම 门 (mén) යනු දෙරයි. 心 (xīn) යනු හදවතයි. 門 (mèn) දෙර ඇතුළත හදවත නිරුපණය කරන මෙම අක්ෂරයෙන් අදහස් වන්නේ වාතය ප්‍රවාහාර නොවන කුටියක් තුළදී දෙනෙන අපහසුවයි. එමෙන්ම ජ්විතය එක තැන සිර වූ විට ද මෙම 門 (mèn) යන වචනය හාවිතා කරයි.¹⁰

"හාජායියින්ට අනුව වින අකුරුවලින් සියයට හතරක පමණ ප්‍රමාණයක් අමිශු රුපාක්ෂර වෙයි. සියයට අසු දෙකක් පමණ අර්ථමය සහ ගබාමය වශයෙන් තැනුණු සංකීරණ අක්ෂර වේ."¹¹

花 :huā) යනු මලයි. මෙය බාහු තුනක් මිශ්‍ර වී සැදුණු අකුරකි. ඉහළ කොටසින් 'පැලැටිය' යන අදහස ද, වම් පස කොටසින් 'තරුණ පුද්ගලයා' යන අදහස ද, දකුණු පස කොටසින් මහල්ලා යන අදහස ද ගම් වේ. ඒ අනුව සම්පූර්ණ අර්ථය මල උපදින්නේ පැලයින් හෝ ගසකිනි. තරුණ මිනිසුන් වියපත් වන්නා සේ ලස්සන ප්‍ර්‍රූපයේ ද මැලවෙති. එය වින බසින් මලට දුන් අරුනයි. මෙය අර්ථාක්ෂරයක්

ලෙස හැඳින්විය හැකිය. 好 යන්නේන් අදහස් වන්නේ 'හොඳ' යන තේරුමයි. එම අකුරෙහි සංකේත දෙකක් බැඳු බැල්මට දැක ගත හැකිය. එයින් වම්පස සංකේතයෙන් 'කාන්තාව' නිරූපණය වන අතර, දකුණු පස සංකේතයෙන් 'දරුවා' යන අරුත නිරූපණය කරයි. එට අනුව දරුවා - කාන්තාව (මව) යහපතේ සංකේතයක් ලෙස සලකන බව අර්ථවත් වේ.

වින අක්ෂර සංවර්ධනයේ තෙවන පියවර ලෙස පැංචාත් කාලීනව අර්ථ සහ ගබඳ එකට මූෂ වූ අක්ෂර ස්වරුපයක් නිර්මාණය විය. පහතින් දක්වෙන උදාහරණ අනුව, දිගාව යන අරුත දෙන 方 (fang) අක්ෂරය උච්චාරණ විධිය පමණක් නිරූපණය කරන අතර අර්ථය සඳහා කිසිදු දායකත්වයක් ලබා නොදේ. අක්ෂරයෙහි අඩංගු අනෙකුත් කොටස් මගින් අර්ථය නිරූපණය කෙරේ.

芳(fāng) - මනා සුවදැනී

房(fáng) - නිවහන

访(fǎng) - බලන්න යනවා

放(fàng) - තබනවා

妨(fāng) - විකිරණයීලි ලෝහමය මූල්‍යව්‍යක්

妨(fāng) - සම්බාධකය, අවතිර කරනවා

妨(fāng) - බෝහෝව

ඉතා දිරිස කාලයකට පසුව වින අක්ෂරයන් ආකෘතිය අතින් විශාල වෙනස්කම්වලට හාජනය විය. එමෙන්ම බොහෝ නව අක්ෂර අක්ෂර මාලාවට එකතු වූ නමුත් අකුරු සැදීමේ මූලධර්ම නොවෙනස්ව පැවතියේය. වින සංස්කීර්ණ දියුණුවීමේදී වින හන් (han) අක්ෂර විශාල තුළිකාවක් නිරූපණය කරමින් විවිධ පළාත් අතර සන්නිවේදනයට ඉඩ ප්‍රස්ථා සැලසු අතර එය රටේ එකියන්වය රක ගැනීමට උපකාර විය.¹²

වින අක්ෂරවලට වින සංස්කීර්ණ කෙතරම් සම්ප ද යන්න මෙම කරුණුවලින් සනාථ වේ. මෙනයින් වින හාජාවේ අක්ෂර, වචන, නාම ක්‍රියා වාක්‍ය, වාක්‍ය, අර්ථ, ප්‍රකරණ යනාදි සැම ව්‍යාකරණ ප්‍රහේද්‍යකම සංස්කීර්ණ කාරණා අන්තර්ගතව පවතී. මිට අමතරව හාජා සංස්කීර්ණයට අදාළ නොවෙන්, සමාජමය ව්‍යායෙන් විවිධ

සංස්කීර්ණ කාරණා ඕනෑම හාජාවක් තුළ අන්තර්ගතව පවතී. එම තන්ත්වය හාජාවකට වෙනස් විය හැකිය. විදේශ හාජාවක් උපාරුණයේදී මෙන්ම එය ව්‍යවහාරයේදී එවැනි සංස්කීර්ණ කාරණා නොසලකා හැරිය නොහැකිය.

වින හාජාවෙහි නිරූපිත වෙනත් සංස්කීර්ණ ස්වරුප

අංක ගණන් කිරීමේදී යොඳු ගැනෙන අවාච්‍යක සංකේත ක්‍රමයක් වින ජාතිකයින්ට තිබේ. මෙම සංස්කීර්ණ අධ්‍යයනයන් හාජාවේ බාහිර කොටස හෙවත් සිවි කුසලතාවලින් නොවැටුහෙන කොටස නියෝජනය කරයි. මෙම සංස්කීර්ණ ඉගෙන ගැනීමෙහි වටිනාකම දැනුණු නිසාදේ විදේශ බසක් ලෙස වින හාජාව ඉගැන්වීමට නිර්දේශ කර ඇති මුළුප්‍රවල සංස්කීර්ණ කියවීම කොටසක් ඉදිරිපත් කර ඇති. තුනත හාජා බොහෝමයක් තම ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේදී, සිවි කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කීර්ණ නිපුණතාව ලබා දීමට කටයුතු කර තිබේමෙන්, ඉතා ඉක්මනින් එම හාජාවන් උදුග්‍රහණයට විද්‍යාර්ථීන්ට මං සැලසී ඇති.

බොහෝවිට වින ජාතිකයේ තමන්ගේ හාජාව සුළුවෙන් හෝ වහරන විදේශීකයෙකු දුටුවහොත් "你的中文很好。(nǐ de zhōngwén hěn hǎo.)" - මයාගේ වින ගොඩික් හොඳයි." යනාදී වශයෙන් මූෂ පමණ ඉක්මවා, වර්ණ කරති. එසේ කිරීමෙන් විදේශීකයාව දීරි ගැනීමේදී අපේක්ෂා කෙරේ. වින ජනතාවගේ සිතුම් පැතුම් ඇතුම්විට අනා ජාතිකයින්ට පුරු පැරුදු නොවේ. 瘦 (shòu) - කෙටුව සහ 胖 (pàng) - මහත යන ව්‍යවනවල අර්ථ පිළිබඳ මුවන් තුළ පවතින ආකල්පය ඔවුන්ටම ආවේණික වුවති. මුවන් මහතට කුමති නැති. මුවන්ට අනුව මහත්වීම දුක හිතෙන කාරණාවකි. ගැහැණු දැරුවකු දීග දෙන්නට පවා නොහැකි වන තරමේ කාරණාවකි. එනිසා කෙනෙකු ස්පුරු ගිරයක් සහිත වන්නේ නමුත් ඒ බව නොකිමට සෙස්සන් වග බලා ගනී. කෙටුවුවීම ලස්සන්වීම හා සමාජව සලකනු ලැබේ. මුවන්ට අනුව නිරෝගීව, සතුට යන ආකල්ප එම වචනයෙන් ගමන කෙරේ. ඇමරිකානු, ඉන්දියානු, ශ්‍රී ලංකානික යනාදි බොහෝ ජන කොටස් කෙනෙකු පිළිබඳ කරුණු විමසීමකදී, පුද්ගලික නොරතුරු ලෙස සලකා හෝ අනවශ්‍ය නොරතුරු ලෙස සලකා කෙනෙකුගේ වැටුප, කුලිය වැනි කාරණා නොවීමසන්නේ වුවත්, වින ජාතිකයේ

එල්වති කාරණා පැකිලීමකින් තොරවම විමසනු ලබයි. වෙවරුන් ඇදුම්වලින් සැරසෙන බොහෝ දෙනා එයින් අපේක්ෂා කරනුයේ අනු අයගේ ආකර්ෂණයයි, වර්ණනාවයි. එංඩු අවස්ථාවල වින ජාතිකයින් අතිශයෙක්ති වර්ණනාවකින් තොරව “还可以(hái kěyǐ) - සාමාන්‍යයෙන් හොඳයි.” යන යෙදුම වහරයි. එයින් පැහැදිලි වන්නේ එම ජාතිය සතු රුවී අරුවිකම්වල ස්වභාවයයි.

们(mén) යනු වින භාජාවේ නාමපදයක් බහුවචන බවට හැරවීමෙදි
යොදා ගැනෙන ප්‍රත්‍යාය. එහෙත් වින භාජාවහි ඒකවචන බහුවචන
හේදයක් නැත. සර්වනාම බහුවචන කිරීමේදී අනිවාර්යෙන්ම එම ප්‍රත්‍යාය
යොදා ගැනීමට සිදු වේ. නමුත් මෙන්(mén) නොයොදා වූවද, අවස්ථාව
අනුව සැම නාමපදයකම ඒකවචන බහුවචන ස්වරුප අර්ථවන් වේ.
එහෙත් සහාවක් අමතනවීම්(mén) ප්‍රත්‍යාය නාමපද සඳහා යෙදිය
පුතුමය. 欢迎来到中国老师们。(*huānyíng láidào zhōngguó láoshimen.*) - පැමිණි සියලුම වින ආචාර්යවරු පිළිගනිමු.” යනාදී
වගයෙනි. (බහුවචන ආචාර්ය ඇති වෙනත් පද යොදා නොගන්නා
තැන්වල, නිද: 三个老师 (*sān gè láoshi*) - ආචාර්යවරු තිදෙනාල
每个老师 (*měi gè láoshi*) - සියලු ආචාර්යවරු යනාදී වගයෙන්
නොයේවහෙත් එය සහාවකට සුදුසු නොවේ.)

- ආයතන ප්‍රධානීය, 老师(lǎoshi) - ගුරුතමා, 老人(lǎoren)
 - වැඩිහිටියා වැනි වචන නිර්මාණය කර ගනි. නමුත් මෙම පදය වයසක කෙනා, වැඩිමලා, සැමියා, පවුලේ ප්‍රධානීය වැනි අර්ථවලත් ගෞරවනීය ව්‍යවහාරයක් ලෙස ද යොදා ගනියි.

වින මිනිසුන්ගේ අතෙහි නිතරම උණුසුම් වතුර බෝතලයක් දක්නට ලැබේ. වින මිනිසුන් ලෝකයේ කොතනක ජ්වත් වුවන් මේ සිරිත අත්හරින්නේ නැත. ගරියට අහිතකර දෙයක් ලෙස සිසිල් වතුර පිළිබඳ අදහසක් ඔවුන්ගේ පවතින බැවින් වින ජනතාව ඇසුරු කිරීමේදී හෝ ඔවුන් සමඟ කටයුතු සිදු කිරීමේදී මෙවැනි සිරිත් පිළිබඳ අවබෝධ කර ගත යුතුය. ඔවුන්ගෙන් වෙනත් කෙනෙකුට උපදෙස් ලැබේමේදී, වෙදාවරයෙකුගෙන් වුවද උණුවතුර බීමට නිතර පෙළඳවුම් විය භැකි බව අවබෝධයක සිටිය යුතුය. ලංකාව, ඉන්දියාව වැනි බොහෝ මිශ්‍ර සංස්කෘතීන් සහිත රටවල උපන්දින සාදවලදී බොහෝවේ සිදු කෙරෙනුයේ උපන්දින කේක් කප්පින් සතුට සැමරීමයි. නමුත් විනයෙහි තවමත් කේක් අනුහවය වෙනුවට බොහෝදීරට කෙරෙනුයේ තුල්ධිස් අනුහවයයි. විනයේ ආභාර සංස්කෘතියෙහි තුළ්ධිස් සඳහා විශේෂ තැනක හිමිව තිබෙන බව මෙම කාරණයෙන් වුවද පැහැදිලි වේ.

වින භාජාවහි අංක ගණන් කිරීමේ කුමය විශේෂ සංස්කෘතික කාරණාවක් ලෙස හදුනා ගත හැකිය. එහිදී අංක ගණන් කිරීමේදී අංක එකින් එක ගණන් කිරීම සිදු කෙරේ. දුරකථන, කාමර අංක, පැවසීමේදී මේ බව තහවුරු කර ගත හැකිය. කෙනරම දිගු ඉලක්කමක් සඳහන් කිරීමේදී වහුදා පැකිලිමතින් තොරව අංක එකින් එක කිව් යුතුය.

202 号 (èr líng èr hào) - දෙසිය දෙක කාමරය

0710922026 (líng, qī, yī (yao), jiǔ, èr, èr, líng, èr, liù)
ନେଣ୍ଡିଲ, ହତ, ଲକ, ନିନ୍ଦିଲ, ନାଯ, ଦେକ, ଦେକ, ନିନ୍ଦିଲ, ଦେକ, ହାଯ

වින අංක ගණන් කිරීමේ කුමය සකස් වී ඇත්තේ ද වෙනස්ම රටාවකටය.

— (yī) එක (1)

二 (èr) 二 (èr)

- 三 (sān) තුන (3)
- 十一 (shíyī) දහය එක (11)
- 十二 (shíér) දහය දෙක (12)
- 十三 (shísān) දහය තුන (13)
- 二十一 (èrshíyī) විස්ස එක (21),
- 二十二 (èrshíér) විස්ස දෙක (22)
- 二十三 (èrshísān) විස්ස තුන (23)
- 一百一 (yībāiyī) එක සියය එක (101)
- 一百二 (yībāièr) එක සියය දෙක (102)
- 一百三 (yībāisān) එක සියය තුන (103)
- යනාදී පිළිවෙළිනි.

අැතැම්විට භාෂාව කාර්යය භාෂාවක් ලෙස ක්‍රියාකාරයි. අැතැම් භාෂණවල අැත්තේ කාර්යමය අයයක් පමණි. වින ජාතිකයින් යම් කෙනෙකු තමන්ව වර්ණනා කරන විට වෙනත් භාෂකයින් මෙන් ස්තූතිය ප්‍රකාශ කිරීම පමණක් කරන්නේ නොවේ. 哪里哪里 (nǎlǐ) - කොහොම තැනැ, 过奖了 (guò jiǎng le) - වර්ණනා කළා වැඩි වැනි විවිධ භාෂා යෙදුම් භාවිත කරමින් නිහතමානීව ස්තූතිය පිළිගනී. එහිදී නිහතමානීව ස්තූතිය පිළිගැනීමේ භාෂණ ක්‍රියාව සිදු වනවා මෙන්ම භාෂාවන් කාර්යමය අයයක් නිරුපණය කෙරෙයි. අමුත්තෙකුට ආරාධනා කරන විට, වෙනත් කෙනෙකුගේ ත්‍යාගයක් භාර ගන්න විට එවැනි සංස්කෘතික ප්‍රකාශන වින සංස්කෘතියෙහි දක්නා ලැබේයි.

“我们随时都可以遇到谦的语言现象。如遇到他人称赞时，我们往往谦虚地说“过奖了”，“您夸奖了”，“不敢当”，“不行不行”，“哪里哪里”，“还要努力”“大家的功劳”，“大家做的都很好”等等。”¹³

[අපට ස්වාධීන මානව භාෂාවක ඕනෑම මොළොක්ක ස්වභාවික ලක්ෂණ හමුවිය හැකිය. අපට වෙනත් කෙනෙකුගෙන් වර්ණනාවක් ලැබෙන විට නිහතමානීව "guò jiǎng le","nín kuā jiǎng le","bù

gǎn dāng","bùxíng bùxíng","nǎlǐ nǎlǐ","hái yào nǔlì","dàjiā de gōngláo"," dàjiā zuò de dōu hěn hǎo" යනාදී ප්‍රකාශ සිදු කෙරේ.]

වින භාෂාවෙහි වර්ෂ දොළසකට සත්ත්වයින් දොළසක් නම් කර ඇතු. භාවාගේ වර්ෂය, අශ්වයාගේ වර්ෂය යනාදී වශයෙන් සත්ත්වයාගේ නමින් වර්ෂය නම් කෙරෙයි. වර්ෂවලට සත්ව නම් යොදාගැනීමෙන්වලට අදාළ සංස්කෘතික කියවීමක් වේ.

සත්ත්වය	වසර	අදහස
(1). 老鼠(lǎo shǔ)	1948,1960,1972,1984,1996,2008,2020	මියා(අභේක්භා සහිත බව)
(2).牛(niú)	1949,1961,1973,1985,1997,2009,2021	වෘෂම, ගොනා(දක්ෂකම)
(3).老虎(lǎo hǔ)	1950,1962,1974,1986,1998,2010,2022	කොට්‍රියා(ආකුමණයී බව)
(4).兔子(tù zi)	1951,1963,1975,1987,1999,2011,2023	භාවා(සාමකාම බව)
(5).龙(lóng)	1952,1964,1976,1988,2000,2012,2024	මකරා(සංකීරණ බව)
(6).蛇(shé)	1941,1953,1965,1977,1989,2001,2013	භාගයා(අභිමානවක් බව)
(7).马(mǎ)	1942,1954,1966,1978,1990,2002,2014	අශ්වයා(ආකර්ෂණීය බව)
(8).羊(yáng)	1943,1955,1967,1979,1991,2003,2015	බැට්ට්වා(නිර්මාණාත්මක බව)
(9).猴子(hóu zi)	1944,1956,1968,1980,1992,2004,2016	මුළුරා(උද්ධෝගවක් බව)
(10).鸡(jī)	1945,1957,1969,1981,1993,2005,2017	කුකුලා(ඇඟ්ජවන්ත බව)

(11).狗(gǒu)	1946,1958,1970,1982,1994, 2006,2018	බල්ලා(අව්‍ය බව)
(12).猪(zhū)	1947,1959,1971,1983,1995, 2007,2019	උරා(ලකුම් බව)

වින භාෂාව ඉගැන්වීමේදී සහ ඉගැන්වීමේදී සංස්කෘතික නිපුණතාවෙහි වැදගත්කම

භාෂා දෙකක් අතර සංස්කෘතික ඉගැන්වීම පිළිබඳ ගුරුවරයාගේ දූනුම, විදේශ භාෂාවක් ලෙස වින භාෂාව ඉගැන්වීමේදී බනාත්මක ප්‍රවේශයක් ලෙස ඇතුම් වින අධ්‍යයන මූලාශ්‍රය පෙන්වා දෙයි. 《试论对外汉语教学中的跨文化交际意识》යන ග්‍රන්ථයෙහිදී, එම හොංග් සඳහන් කරනුයේ විදේශ භාෂාවක් ඉගැන්වීම රඳා පවතිනුයේ අත්තර සංස්කෘතික සන්නිවේදනය මත බවයි. විදේශ භාෂා උගැන්වන සැම ගුරුවරයෙකුම වින සංස්කෘතියෙන් වෙනස් ලෝකය පුරා විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍ය ප්‍රජාවකට මුහුණ දෙමින් සිටීම එසේ පැවතීමට හේතුව බව මහු පවසයි.

“语言与文化，虽是两种不同的东西，但两者的密切关系是谁也不能否认的。因此汉语教师要树立跨文化交际的意识，并时刻保持清醒的多元共生意识。平等对话意识和求同存异意识。”¹⁴

[භාෂාව සහ සංස්කෘතිය වෙනස් කාරණා දෙකක් වූවත්, ඒ දෙක අතර සම්පූර්ණ සම්බන්ධතාවය අසන්නකුයි කිසිවෙකුටත් ප්‍රකාශ කළ නොහැකිය. වින උගැන්වන ගුරුවරුන් විවිධ සංස්කෘතික සම්බන්ධතා පිළිබඳව සංවේදිතාවක් ඇති කර ගත යුතුයි සහ එය තිතරම පවත්වා ගෙන යා යුතුයි.....]

《跨文化交际与对外汉语教学》යන ග්‍රන්ථයෙහි, ප්‍රවාන් හින් සඳහන් කරනුයේ අත්තර සංස්කෘතික සන්නිවේදන හැකියාවන් භාෂා ඉගැන්වීම හා සම්බන්ධ සංස්කෘතික නිපුණතාවෙහි බවයි.

“要重视教师的跨文化交际能力，首先必须培养对外汉语教师的跨文化的交际能力，只有让他们获得这种

能力，才能成功的组织教学，有效地给学生传授这种能力。”¹⁵

[අප මූලින්ම විදේශ භාෂාවක් ලෙස වින උගැන්වන ගුරුවරුන්ගේ අත්තර සංස්කෘතික සන්නිවේදන කුසලතා වර්ධනය කළ යුතුයි. භාෂා ඉගැන්වීම සාර්ථකව, ප්‍රතිරූපදායක ලෙස සහ සංවිධානක්මක භාෂා ඉගැන්වීම සාර්ථකව, විදේශ භාෂාවක් ලෙස වින උගැන්වන ගුරුවරුන්ට මේ සංස්කෘතික නිපුණතාව අත්පත් කර ගැනීමට ඉඩ සැලසීමෙන් පමණි.]

《对外汉语教学中的跨文化意识》යන ග්‍රන්ථයෙහි, ගාලෝ කියාන්ඩ්‍රූවා සඳහන් කරනුයේ වින උගැන්වන ගුරුවරුන්ගේ සංස්කෘතික දූනුවන්හාවය අවධානය යොමු කළ යුතු ඉගැන්වීම උපකරණයක් බවයි.

“要注意教师的教学策略，在文化导人的教学过程中，教师应具有正确的态度，冷静客观，实事求是。”¹⁶

[ඉගැන්වීම කියාවලියේදී සංස්කෘතික මග පෙන්වීම පිළිබඳ ගුරුවරුන්ට නිවැරදි ආක්ලපයක් තිබිය යුතුය. සත්‍ය කරුණු ගෙවීගනයේදී, ගුරුවරුන් අරමුණු සහගත විය යුතුයි සහ සන්සුන් විය යුතුයි. වින සාම්පූද්‍රාක්‍රිය සංස්කෘතිය සහ නූතන සංස්කෘතිය වටහා ගැනීමට විද්‍යාත්මක ප්‍රමිතින් භාවිත කළ යුතුය. එසේම, වින සංස්කෘතියෙහි සරු දේවල් සහ තිසරු දේවල් මොනවාද යන්න පැහැදිලිව තේරුම් ගෙ යුතුයි.]

භාෂාව යනු ක්‍රමක්දැයි නිර්වචනයක යෙදුණ භොත් භාෂාව සහ සංස්කෘතියෙහි ඇති අනෙකානාව .සම්බන්ධතාව වටහා ගැනීමට හැකි වේ. එමෙන් භාෂාවක් සම්බන්ධ සංස්කෘතික නිපුණතාවෙහි ඇති වට්නාකම කෙතරම් ද යන්න පැහැදිලි වනු ඇත.

“භාෂාවක් නම් පොදු සංස්කෘතියෙහින් යුත් ජනසමාජය සාමාජිකයන් සන්නිවේදනය හා අනෙකුනා කියාකාරීතා සඳහා යොදා ගෙනනා අර්ථිතාර්ථවත් වාක්සංකේත පද්ධතියකි.”¹⁷

මේ නිර්වචනය අනුව, ව්‍යවහාර අර්ථය භාෂා සමාජය විසින් එක එකකට ආරෝපණය කරන ලද්දක් මිස ස්වාභාවිකව හෝ සහජ ගක්තියෙන් හෝ වෙනත් ක්‍රමයකින් ලැබුණක් නොවේ. ඉහතින් යොදා

ගත් නිදසුන් අපුරින් ද මේ බව වටහා ගත හැකිය. ඒ අනුව පැහැදිලි වන්නේ හාජාවට අඡ්‍ර ආරෝපිත කරනුයේ සමාජ සංස්කෘතිය විසින් බවයි. එබැවින් අනෙකුත් හාජාවන් මෙන් ම වින හාජාව ඉගෙනීමේදී ද රට අයත් සංස්කෘතිය අධ්‍යයනය ඉතා වැදගත් සාධකයකි.

හාජාව හා සංස්කෘතිය අත්‍යන්තයෙන් බැඳුණු ඒකක දෙකක් බව පැහැදිලිව පෙනෙන්ට තිබේ. හාජා ස්විකරණයේදී සිවි ආකාර කුසලතා පමණක් නොව සංස්කෘතික නිපුණතාවය ද ප්‍රමුඛ කරුණක් බව වටහා ගත යුතුය. මෙම සංස්කෘතික නිපුණතාවහි අවශ්‍යතාව සැලකිල්ලට ගෙන බොහෝ රටවල් තම රටේ ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද තුළට සංස්කෘතිය අධ්‍යයනය ඇතුළත් කර ඇත. එබැවින් සංස්කෘතිය පිළිබඳ නිපුණතාවය හාජාවක් අධ්‍යයනයෙහිදී අත්‍යාවශ්‍ය කාරණයක් බව සඳහන් කළ යුතුය.

සමාලෝචනය

හාජා ඉතිහාස ගවේහණයේදී, හාජා ප්‍රවීණතාවන් මැන බැඳු ක්‍රමවේද, එම ක්‍රමවේද අසාර්ථක වීමෙන් බොහෝ හාජා ලේඛනයට පමණක් සිමා වීම, මැත් කාලීන ප්‍රවීණතාවක් ලෙස බහුජාතක සමාජ නිර්මාණය වීම, ඒ හේතුවෙන් දෙවන හෝ විදේශ හාජා ඉගෙනීම හා ඉගැන්වීම කෙරේ හාජක සමාජ යොමු වීම යනාදී අවස්ථා හඳුනා ගත හැකිය. 20 වන සියවේශින් පසු හාජා ප්‍රවීණතාව මැන බලන සිවි කුසලතා තාක්ෂණ ඉදිරිපත් වූ අතර වර්තමානය වන විට සංස්කෘතික නිපුණතාව පැන නැගීමෙන් සිවි කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාව කෙරෙහි විදේශත් අවධානය යොමුව තිබේ. එසේම විදේශ හාජා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් තියාවලියේදී, සංස්කෘතික නිපුණතාව කෙරෙහි ලෝක මට්ටමෙන් පිළිගැනීමක් ඇති වි තිබේ. මෙම අධ්‍යයනය අනුව නිගමනය කළ හැකි වන්නේ, කථනය, හාජණය, ලේඛනය, ප්‍රචණය යන සිවි කුසලතා විදේශ හාජාවක් ලෙස වින හාජාව උපාර්ශනයේදී වැදගත් වනවා සේම සංස්කෘතික නිපුණතාව ද වැදගත් සාධකයක් වන බවයි.

පාදක සටහන්

1. ධර්මදාස, කේ, එන්, ඩී.(1996). ද්විහාෂකත්වය. කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව. පි. 10.

2. සිරිපුදීමෙම, අපරැක්සේ., (සංස්.). (1972). ලේඛනාවලි. කොළඹ: වකුර ඇම්. ඩී. ගුණසේන පුද්ගලික සමාගම එම. පි. 175.
3. එම. පි. 181.
4. එම. පි. 174.
5. ධර්මදාස, කේ, එන්, ඩී.(1999). හාජාවේ සම්හවය හා සංස්කෘතික මූහුණුවර. කොළඹ: ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගම. පි. 99
6. ධර්මදාස, කේ, එන්, ඩී.(1999). හාජාවේ සම්හවය හා සංස්කෘතික මූහුණුවර. කොළඹ: ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගම. පි. 99
7. එම. පි. 99.
8. සෝරින් නිමි, මදරාවල්, (ixia'). (2019). වින අධ්‍යනය. කොළඹ 6: වින අධ්‍යයන කේත්‍යුය, ලං. පුවා ආයතනය. පි. 149.
9. කරුණායිංහ, මුදිතා., (2010). වින ද්රේශනය. කොළඹ10: ඇස් ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගමග පි. 8.
10. ධර්මදාස, කේ, එන්, ඩී.(1999). හාජාවේ සම්හවය හා සංස්කෘතික මූහුණුවර. කොළඹ: ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගම. පි. 119
11. කරුණායිංහ, මුදිතා., (2010). වින ද්රේශනය. කොළඹ10: ඇස් ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගමග පි. 31.
12. රුවන්, G., (2008). අසිරිමත් වින බස. කොළඹ10: ඇස් ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේග පි. 22.
13. කරුණායිංහ, මුදිතා., (2010). වින ද්රේශනය. කොළඹ10: ඇස් ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගමග පි. 31.
14. 大群, 常., (2008). 《汉语的中国文化基础》. China: Academic journal electronic publishing house, 第 58 页.
15. 炎, 黄., (2009). 《海外华文教育》. China: Academic journal electronic publishing house, 第 74 页.
16. 炎, 黄., (2009). 《海外华文教育》. China: Academic journal electronic publishing house, 第 74 页.
17. බලගල්ලේ විමල්, එ.,(2014). හාජා සන්නිවේදනය අර්ථවිවාරය හා උපයෝගිකා විවාරය. කොළඹ: ගොඩිගේ සහ සහෝදරයේ (පුද්.) සමාගම. පි. 111.

ආක්‍රිත ගුණ්ථ

Aysha Mohd, Sharif (2005), [Online], Available at: <https://www.thoughtco.com/what-is-applied-linguistics-1689126>

Brown, H.S.(2000). **Principles of Language Learning and Teaching** (4th ed.). New York: Pearson Education

Dianne Larsen-Freeman. 2000. **Techniques and principles in language teaching**. Oxford University Press: Oxford. Retrieved May 10, 2014, from, <http://www.scribd.com/doc/43944078/Weaknesses-of-Grammar-Translation-Method>

Hewage, A.K.(2003). **ELT Methodology**. Kalutara: Hewage at Denuma Printers and Publishers(Pvt)Ltd.

Nikolova,I.(2013). **The Direct Method**. Retrieved May 08, 2014, from, <http://www.a2zteachers.com/category/learning-english/the-direct-method>

Richards, J. & Rodgers T. (1986). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press

Richards and Rogers. (2001). **Approaches and Methods in Language Teaching** (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.

බරමදාස, කේ, එන්, මි.(1996). ද්විහාෂණන්වය. කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව. පි. 3

බරමදාස, කේ, එන්, මි.(1999). හාජාවේ සම්බන්ධ හා සංස්කෘතික මූහුණුවර. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

බරමදාස, කේ, එන්, මි.(1972). හාජාව හා සමාජය. වැඳ්ලම්පිටිය: වතුර මුද්‍රණාලය.

නාගිත හිමි, කහරුගම්වේ., (සංස්.). (2000). **වාග්විද්‍යා 7. කැලණීය: වාග්විද්‍යා අධ්‍යාපනාංශය**.

බලගල්ලේ විමල්, එ., (2014). හාම් සන්නිවේදනය අර්ථවාරය හා උපයෝගීතා විවාරය. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

විකුමදින, එම්., (සංස්.). (1987). **වාග්විද්‍යා 3.** කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

විකුමදින, ඩී.(2009). **වාග්විද්‍යා ප්‍රචේරණය 2. කැලණීය: අභ්‍ය මුද්‍රණාලය**.

විෂ්ත හිමි, මොරගස්වාලේ., (සංස්.). (2019). **විදුම්ණ ගාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය: මහනුවර: විදුම්ණ විද්‍යායනන පිරිවෙන**.

විමලනන්ද හිමි, ගල්කිරියාගම.(2003). **වාග්විද්‍යා ප්‍රචේරණය 8. කැලණීය: වාග්විද්‍යාංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය**.

ශ්‍රී ලංකාව. ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව (2003), ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්ති රාමුවක් සඳහා යෝජනා, සීමායනිත දිපානී මුදුණ/ප්‍රකාශන (පොදුගලික), කොළඹ.

ශ්‍රී ලංකාව. ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව (2016), ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සඳහා යෝජනා, ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව, තුළගේගැබ.

සිරසුද්ධිම හිමි, අපරැක්ස්., (සංස්.). (1972). **ලේඛනාවලි.** කොළඹ: වතුර ඇම්. ඩී. ගුණසේන පුද්ගලික සමාගම.

සුමනපෙශිත, පල්ලත්තර.(1966). **වාග්විද්‍යවත්මක සිංහල ව්‍යාකරණය.** කොළඹ 10: ස්වභාෂා මුද්‍රණාලය.

李 红. 试论对外汉语教学中的跨文化交际意识. 陕西师范大学学报(哲学社会科学版), 1998, 6 月, 第 27 卷增刊.

袁 新. 跨文化交际与对外汉语教学. 云南师范大学学报, 2003. 5.

高剑华. 对外汉语教学中的跨文化意识. 教育科学, 2007 年 10 月第 23 卷, 第 5 期.